

سخنی در حاشیه برگزاری چهارمین گردهمایی سراسری

کشتار زندانیان سیاسی/گوتنبرگ سوئد

رحیم

چهارمین گردهمایی سراسری درباره کشتار زندانیان سیاسی در شهر گوتنبرگ سوئد در کمونی برگزار شد که کمون آن تنها سنگر باقی مانده برای طیف سوسیال در یک دولت راستگرا میباشد، از تاریخ ۹ سپتامبر تا ۱۱ سپتامبر برگزار شد و راس ساعت ۱۵ روز یکشنبه ۱۱ سپتامبر با دست آوردهایی و نیز کمبودهایی به پایان رسید.

اما در این میان نقدها و نظرهای زیادی در چند و چون برگزاری این مراسم که اولین تجربه برگزاری در خارج از خاک آلمان بود، که طبعاً تفاوتی در شکل برگزاری آن هم بی تاثیر نبود، به میان آمد.

البته و مسلماً وجود نقد و آنهم نقد محکم نشانگر پویایی و بالندگی این چنین مراسمی است. زیرا که مراسم از آن کسانی است که در راه آزادی و برابری از عزیزترین سرمایه وجودی خود که همانا جان میباشد مایه گذاشته اند

اما متأسفانه در این بین نظرهایی شخصی به میان آورده شد که نشان از ناآگاهی بعضی از دوستان و دست اندرکاران این مراسم در مورد سابقه تاریخی هشت ساله چهار گردهمایی برگزار شده دارد. همانگونه که امیر جواهری یکی از دست اندرکاران کمیته شهری به درستی در مصاحبه با سایت گزارشگران اشاره نمود، برگزاری گردهمایی های سراسری دستاورد کار گروهی ۱۵۰ نفری عزیزانی است که در طول دو سال به وسیله ابزارهای پیشرفته علمی و برنامه های پالتاکی در زمانهای طولانی به هم در ارتباط بوده و در برگزاری هر چه با شکوهتر این مراسم که شعار محوری آن "نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم" می باشد، نقش به سزایی داشته اند و در واقع اجرای برگزاری مراسم به عهده همه این عزیزانی در یک محیط سوسیالیستی و برابری طلب بوده و است. از آنجا که در شکل و سرانجام گرفتن چنین سمینارهایی که از اقصی نقاط دنیا در آن شرکت می کنند و اکثر شرکت کنندگان در این مراسم تبعیدیان سیاسی و شناخته شده ای هم هستند، تشکیل کمیته های هماهنگ کننده و کمیته محلی یا همان کمیته شهری ضروری است که بتواند برای بهتر برگزار شدن یک سمینار این چنینی و با کمترین امکانات موجود اقدام نماید.

اما همانگونه که به نظر شخصی نگارنده مطلب می رسد تعدادی از عزیزان دست اندر کار در کمیته شهری و هماهنگ کننده تجربه کافی در برگزاری این چنین سمینارهای سوسیالیستی را نداشته و به مسایل جانبی آن واقف نیستند، زیرا که به ابتدایی ترین ملزومات برگزاری یک سمینار که همانا حداقل هزینه های آن می باشد اشراف ندارند و به نظر میرسد که نمیخواهند هم داشته باشند. و از آنجا که اکثریت افراد در کمیته های شهری این گردهمایی ها جزو کسانی نیستند که همکاران و یار غار رهبر جنایتکار اسلامی که می گفت "اقتصاد از آن خر است" بوده باشند و حداقل آگاهی به مسایل اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی مکان تبعید خود را دارا می باشند و اشراف کامل به آنچه در اطراف خود می گذرد هستند و به خوبی واقفند که برای برابری و آزادی بسیار خونهای در کف خیابانهای شهر گرد همایی چهارم یعنی گوتنبرگ ریخته شده است و برای به دست آوردن از امکانات عمومی که از دسترنج کارگران و زحمتکشان در قالب مالیاتهای به دست آمده می باشد مصر و واقف هستند. از اینرو استفاده از مکانهای عمومی بمانند "فولکت هوس" برای تمامی شهروندان جامعه اروپا همانند شهروندان سوئدی امری معمولی است و بر عکس استفاده نکردن از آن نشان از به دست آوردن موقعیت های آسان در فرد و فرد گرایی است که این خود در تضاد با اندیشه های سوسیالیستی می باشد.

اما از منظر دیگر میزان استقبال و عدم استقبال در چنین مراسمی را باید در آنهایی جستجو کرد که شرکت کردن یا نکردنشان در مسئله بودن یا نبودن کشتارهای زندانیان سیاسی در باور آنهاست. زیرا به نظر می رسد برای آنانی که دل می سوزانند مهمترین فاکت برگزاری حول محور "نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم" باشد و به خوبی آگاه هستند که عاملان و آمران کشتار این عزیزان در خاک افتاده خاوران ها هنوز که هنوز است بر سر قدرت و صدها میلیارد دلار از پول نفت در گوشه جیبشان پنهان نموده اند و متخصص در اپوزیسیون سازی تقلبی و مدافعان حقوق بشر در داخل و خارج از کشور می باشند. به هر حال به نظر میرسد آنانی که تمایل به گرایش "نبخشیم اما فراموش کنیم" که مبتکر شعار معروف انتخاباتی مابین بد و بدتر هم بودند با تمامی توان وارد کارزار برای تخریب اینگونه مراسم و

سمینارها شده اند و با صرف میلیون ها دلار و استفاده به اصطلاح از روشنفکران ریز و درشتی که تابعیت دوگانه را دارا می باشند و همواره اینان حضور خود را در پای صندوقهای رای انتخابات جمهوری اسلامی و شرکت در رسانه های بیشماری که در اختیار دارند به اثبات رسانده اند می کوشند .

اما زهی خیال باطل که مادران خاوران و گردهمایی اینچنینی دستان این جانیان اسیر کش که مصداق جنایت علیه بشریت می باشد را در پیش وجدان بشریت بیدار کرده است و به تعبیر هنرمند عزیز منوچهر "ننگ با رنگ پاک نمی شود .

در آخر و نتیجه به نظر می رسد که بهتر آنست منتقدان دل سوخته و عزیزانی که کشتار زندانیان سیاسی مسنله آنهاست در برگزاری هر چه بهتر شدن گرد همایی ها ایده و نظرات خود را هم بیان نمایند .

چنانچه ایده و نظر نگارنده مطلب باز گشادن دست کمیته شهری در تصمیم گیری برنامه های اساسی در گرد همایی های آتی باشد .

سرفراز و استوار باشید

رحیم/ عضو کوچکی از کمیته شهری